

„Heh?“ ozval se žralok zpod těžkého gumového kostýmu.

„Zažít a hodit se tak úplně nerýmuje,“ snažil se mu vysvětlit Pradeep.

Žralok se k nám výhrůžně sklonil, a my jsme viděli svůj odraz v jeho obrovských bílých zubech jako v zrcadle.

„Ale to vůbec nevádí.“ Naprázdno jsem polkl. „Nám je přece úplně jasné, o co v té písničce jde!“ Střelil jsem po Pradeepovi pohledem, který říkal: „Sklapni! Jinak od těch dvou zpocených chlápku v kostýmech dostaneme na kokos.“

Ten, co byl převlečený za chobotnici, jedním chapadlem ovinul žraloka kolem ramen a konejšivě pronesl: „Nech to plavat, kámo.“

Žralok si povzdechl. „Jo, máš pravdu,“ odušil nasupeně.

Už se měli k odchodu, když Pradeep zatahal chobotnici za chapadlo.

„Promiňte,“ začal. „Jen bych si rád něco ujasnil. V té písničce se zpívá, že jste krakatice, ale převlečený jste za chobotnici, takže...“ Obří chobotnice se k němu sklonila, zamávala molitanovými chapadly – a Pradeep zmlkl.

„Hlavonožec jako hlavonožec!“ vyštěkla chobotnice.

„Abych pravdu řekl, hlava chobotnice vypadá jinak než hlava krakatice a taky se liší chapadly a –“

„Pradeepe!“ vpadl jsem mu do řeči. „Pst!“

„A dost! Mám toho tak akorát po krk!“ vyprskl žralok. „Jestli si někdo myslí, že jsem studoval herectví jen proto, abych zpíval bandě otravných mrňousů, tak to se teda plete!“

„Převlečený za krakatici!“ dodala chobotnice. Zdálo se mi, že přitom vztekla mávla chapadlem.

„Myslíte za chobotnici,“ opravil ji Pradeep.

„Už tady nebudu ani minutu!“ vykřikla chobotnice a vyhodila všech osm chapadel do vzduchu.

